

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Όχι άλλα... πυροτεχνήματα

Η Ελλάδα βρίσκεται σε πολύ κρίσιμη καμπή. Ο κίνδυνος του Grexit δεν έχει εξαλειφθεί, η οικονομία παραπαίει και η χώρα αντιμετωπίζει πρωτόγνωρες απειλές. Θα περι-

μενε κανείς ότι οι πολιτικοί μας θα στέκονταν στο ύψος των περιστάσεων. Η απογοήτευση είναι μεγάλη. Αντί για ρεαλιστικές προτάσεις, ακούμε πυροτεχνήματα για παρά-

λληλα προγράμματα. Αντί για σοβαρές συζητήσεις, ακούμε ατάκες και κοκορομαχίες.

Οι πολίτες αναρωτιούνται γιατί πρέπει να ξαναπάνε στις κάλπες.

Αυτή η προεκλογική περίοδος δεν πρέπει να συνεχιστεί με αυτόν τον τρόπο.

Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά για να το ανεχθούμε...

ΑΥΓΗ

Ψηφοθηρία στο... χαλαρό

Ελλείπει στρατηγικής και πολιτικού σχεδίου για τη χώρα, ο Ευ. Μείμαράκης επιχειρεί με επικοινωνιακά χαριτωμένα να αποκρύψει το πραγματικό πρόσωπο της Ν.Δ. και να αποδομήσει την προσωπικότητα του βασικού πολιτικού αντιπάλου του, ώστε να αποφύγει μια εκλογική ήττα που θα έθετε τη Ν.Δ. οριστικά στο περιθώριο των εξελίξεων για μακρύ χρονικό διάστημα και για τον ίδιο θα διέψευθε το επιμύθιο «ουδέν μονιμότερο του προσωρινού».

Πριν από λίγες ημέρες ο πρόεδρος της Ν.Δ., για να υπονομεύσει τη διαπραγματευτική ικανότητα και την αξιοπιστία του Αλ. Τσίπρα, χαρακτήρισε τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ «ψευτράκο» και διέγνωσε ότι, έτσι που το πάει, «σε λίγο θα ξαναγίνει αντιμνημονιακός». Η εντύπωση που δημιουργήθηκε από αυτές τις αναφορές ήταν πως ο κ. Μείμαράκης επιχειρεί να εμφανιστεί, κατ' αντιδιαστολή, πως ο ειλικρινής και συνεπής πολιτικός αρχηγός που αναλαμβάνει την ευθύνη των λεγομένων του χωρίς να υπολογίζει το πολιτικό κόστος. Κι όμως, διέλυσε την εικόνα που φιλοτεχνούσε για τον εαυτό του, στο χαλαρό και άνετο πάντα, μέσα σε λίγες ώρες.

Σε δύο ημέρες, χθες και προχθές, επανεισήγαγε τον προστατευτισμό στην αγροτική οικονομία δηλώνοντας κατηγορηματικά και ξάστερα τώρα, ότι δεν θα δεχτεί κανένα μέτρο που θα πλήττει τα αγροτικά προϊόντα και τα συμφέροντα των αγροτών, δεν θα δεχτεί αύξηση της φορολογίας και αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, θα καταργήσει την αύξηση του ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ θα

ήθελε να επιβάλει για λόγους «ιδεοληψίας».

Σε δύο ημέρες, δηλαδή πριν προλάβει ο Τσίπρας, ο κ. Μείμαράκης αποκήρυξε το Μνημόνιο, κήρυξε αντάρτικο στους δανειστές και εμφανίστηκε ικανός, χάριν του εθνικού συμφέροντος πάντα, να συζητήσει ακόμη και την έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη. Ίσως έτσι να εξηγούνται και τα αισθήματα εκτίμησης που εκδηλώνει το τελευταίο διάστημα προς τον Π. Λαφαζάνη και τη Ζ. Κωνσταντοπούλου. Ενδεχομένως, πάλι, να πιστεύει ότι η μνήμη έχει κοντά ποδάρια, ότι διαφεύγει σιγά - σιγά της προσοχής πως αυτά τα λέει ο αρχηγός ενός κόμματος που τον προηγούμενο μήνα δεν εξέφρασε καμιά αντίρρηση για τα μέτρα που περιλαμβάνει η συμφωνία με τους δανειστές, που κατά τη διάρκεια της εξάμηνης διαπραγμάτευσης καλούσε σταθερά την κυβέρνηση να συνυπογράψει οτιδήποτε πρότειναν οι δανειστές για να μην πέσει η χώρα στα βράχια και ο έμπιστος συνεργάτης του προκατόχου του συνέτασσε, σύμφωνα με καταγγελίες συναδέλφων του, τα τελεσίγραφα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος προς την ελληνική κυβέρνηση.

Ενδεχομένως να πιστεύει ότι αυτά αποτελούν «περασμένα - ξεχασμένα». Είναι απίθανο όμως να πιστεύει και ότι μπορεί, την ημέρα που «καταργεί το Μνημόνιο», να διατείνεται ότι ο ίδιος και το κόμμα του εκπροσωπούν «και το παλιό και το νέο». Η συγκεκριμένη συμπεριφορά λαϊκά αποδίδεται σε μια λέξη: Μαυρογιαλούρος.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Ο θάνατος σου η ζωή μου

«Θα είμαστε αυστηροί, αλλά δεν θα εμπλακούμε σ' έναν εμφύλιο γιατί για μας ο εχθρός είναι εκτός των τειχών» είπε ο Αλέξης Τσίπρας αναφερόμενος στους πρώην συντρόφους του που αποχώρησαν από το κόμμα και συγκρότησαν την «Λαϊκή Ενότητα». Φιλοδοξεί ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ πως τούτη τη φορά τα πράγματα θα εξελιχθούν διαφορετικά στην Αριστερά και πως δεν πρόκειται να παρακολουθήσουμε έναν αδελφοκτόνο πόλεμο;

Εύκολο να το λες, δύσκολο όμως να το κάνεις. Και δεν είναι μόνο η παράδοση που θέλει τα κομμάτια της Αριστεράς να συγκρούονται ανηλεώς, άλλοτε για το ιερό δικαιοσύνη, άλλοτε για την ιδιοκτησία του τίτλου, άλλοτε για την ιδεολογική προίκα, μερικές φορές (που είναι και το πιο στενάχωρο) για την περιουσία και τα τιμαλφή. Στην προκειμένη περίπτωση

έχουμε μια εκλογική αναμέτρηση όπου το ένα μέρος διεκδικεί την πρωτιά (ελπίζει και στην αυτοδυναμία) και το άλλο την αξιοπρεπή παρουσία του στη Βουλή.

Για να πετύχει ο ΣΥΡΙΖΑ το στόχο του πρέπει η «Λαϊκή Ενότητα» να κινηθεί σε ρηχά νερά, ενώ για να φτάσει η Λαϊκή Ενότητα στον δικό της πρέπει να υπονομευθεί η δυναμική της μητρικής παράταξης. Συνεπώς στη μάχη αυτή και οι δύο πλευρές είναι υποχρεωμένες να ρίξουν όλα τα όπλα τους. Άλλωστε, ήδη έχουμε τα πρώτα δείγματα γραφής. Οι παράγοντες της Λαϊκής Ενότητας κατηγορούν τον Τσίπρα για ωμή παραβίαση των αρχών και του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ και για εκτροπή επειδή αποφάσισε εκλογές- εξπρές.

Ο κ. Τσίπρας από την πλευρά του μίλησε ανοιχτά για ανατροπή της κυβέρνησης του από τους βουλευτές που έφυγαν, ενώ συνεργάτες

του επιχειρούν να αποδομήσουν τη στρατηγική της «Λαϊκής Ενότητας», επισημαίνοντας ότι δε δικαιούται να επικαλείται το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης γιατί τα στελέχη της Αριστερής Πλατφόρμας είχαν ψηφίσει λευκό στην Κεντρική Επιτροπή και εγκαλούν τη Λαϊκή Ενότητα για υποκρισία σ' ότι αφορά τη συμφωνία, θυμίζοντας ότι ο Π. Λαφαζάνης είχε δηλώσει για το κείμενο των 47 σελίδων, που είχε καταθέσει η κυβέρνηση, το οποίο αν γινόταν δεκτό θα συνοδευόταν κι αυτό από μνημόνιο, ότι «δεν αποτελούν τις πρωτογενείς προτάσεις, αλλά μια κατ' ελάχιστον πρόταση ώστε να επιτευχθεί μια συμφωνία».

Συντροφικότητα λοιπόν δεν πρέπει να περιμένουμε. Σε αντιπαράθεση επί της ουσίας, χωρίς βρόμικα χτυπήματα, μπορούμε να ελπίσουμε; Θα δείξει...

ΕΘΝΟΣ ΕΡ. ΜΠΑΡΤΖΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Συνεργασθείτε!

Το ξέρουμε ότι ισορροπούμε σε τεταμένο σχοινί. Κι επίσης ξέρουμε ότι στις 20 του μήνα παίζουμε την τελευταία μας παρτίδα. Γι' αυτό και πρέπει ν' αξιώνουμε καθαρές και δεσμευτικές κουβέντες απ' όσους διεκδικούν την ψήφο μας. Τα έχουμε πληρώσει πανάκριβα έως τώρα τα «ίσως», τα «μπορεί» και τα «θα δούμε». Σας το έχω ξαναπεί ότι θα επιμείνω αμετακίνητα στην ανάγκη της κυβερνητικής σταθερότητας και στην υποχρέωση όλων να ξεκαθαρίσουν αν και με ποιους θα επιδιώξουν να συνεργαστούν αν αυτό προκύψει από τις κάλπες. Και κάπου το πράγμα έχει ξεκαθαρίσει. ΝΔ, Ποτάμι και ΠΑΣΟΚ αφήνουν ανοιχτή την πόρτα της συνεργασίας. Στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, εξακολουθούν και μασάνε τα λόγια τους.

Κάποια παραθυράκια μισανοίγουν τελευταία ο Βούτσης και κάνα δυο άλλοι, αλλά εκείνος που μετράει είναι ο Τσίπρας. Προς το παρόν, όμως, αυτός εξακολουθεί και πουλάει τρέλα, πιπιλάει την καραμέλα της αυτοδυναμίας και μόνο με τον Καμμένο λέει ότι θα συνεργαστεί. Που σημαίνει ότι ο καιροσκοπισμός δεν λέει ν' αφαιρεθεί από τους σχεδιασμούς του, αν και ήδη ακριβά τον πληρώσαμε.

Γιατί ο κομματικός καιροσκοπισμός ήταν που οδήγησε τον ΣΥΡΙΖΑ στη διάσπαση. Ούτε τυχαίο ούτε απρόβλεπτο ήταν το γεγονός. Και εξίσου υπεύθυνοι γι' αυτό είναι ο Τσίπρας, είναι κι ο Λαφαζάνης. Όλη η Ελλάδα το περίμενε ότι αργά ή γρήγορα οι δρόμοι τους θα χώριζαν. Ακόμη και η προεκλογική τους δέσμευση για «λύση μέσα στο ευρώ» το προμήνυε. Αλλά λίγο τους ενδιέφερε τι θα επακολουθούσε. Η εκλογική νίκη και η κατάληψη της εξουσίας ήταν το μόνο που μετρούσε. Και φυσικά ο λογαριασμός ήρθε σ' εμάς. Οπως είχε γίνει και με τους καιροσκοπικούς ακροβατισμούς του Σαμαρά.

Ηδη, όμως, τα περιθώρια για μικροκομματικά τερτίπια και προσωπικές ατζέντες έχουν εξαντληθεί. Άλλη ανοχή από τους εταίρους μας δεν μπορούμε να περιμένουμε. Και το ξέρουν καλά όσοι συναποτελούν τη λεγόμενη «πολιτική ηγεσία του τόπου». Η μοναδική ελπίδα για να ξεφύγουμε κάποτε από την κρίση είναι να το πάρουν απόφαση πως θα πρέπει να συνεργαστούν. Εντιμα και ειλικρινά. Οπως έγινε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.